

Farský list

6

2016
ročník XI.

11.3.2016 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Úvodník

Keď nám niekto ublíži, môže to v nás zanechať hlboké zranenia, ktoré ovplyvňujú to, ako zmyšľame a konáme. Môžeme byť menej láskaví a menej ochotní odpustiť alebo prejavíť milosrdenstvo. Ale Ježiš chce uzdraviť zranenia. Keď sa tieto rany uzdravia, budeme schopnejší odpustiť a milovať – dokonca milovať ľudí, ktorí nám ublížili. Tento jubilejný Svätý rok milosrdenstva, majme otvorené oči aj uši (vrátane srdca), aby sme boli citliví na Božie inšpirácie, kde všade môžeme prejavíť lásku, dobrotu, starostlivosť, nežnosť... To je cesta, ako sa z našich farností môžu stať skutočné spoločenstvá, o ktorých budú neveriaci hovoriť: „Pozrite, ako sa milujú.“ A budú aj túžiť stať sa členmi takých spoločenstiev... Utópia? Možno, ale u Boha nič nie je nemožné, ako mu dáme k dispozícii svoje srdce, ruky, nohy, myseľ, oči, uši, ak sa mu dáme celí. V roku 1947 Corrie Ten Boom, Holanďanka, ktorá prežila nacistický koncentračný tábor v nemeckom Ravensbrücku, prednášala v jednom mníchovskom kostole o odpustení a milosrdenstve. Po prednáške k nej prišiel bývalý táborový dozorca, vystrel k nej ruku a poprosil ju o odpustenie. Nepamätal si ju konkrétne, ale ona si veľmi živo pamätala jeho i všetku krutosť, s akou sa správal k nej i spoluväzňom. *„Stál tam s vystretou rukou len pár sekúnd,“* spomínala neskôr Ten Boom. *„Ale pre mňa to boli hodiny, keď som zápasila s tým najťažším, čo som musela urobiť. Neohrabane, mechanicky som vložila svoju ruku do tej vystretej. Stalo sa niečo neuveriteľné. Elektrický prúd sa začal v ramene, potom prešiel do ruky a do dlaní.“* Pokračovala: *„Zdalo sa, že toto uzdravujúce teplo mi zaplavilo celé telo a vohnalo slzy do očí. ‚Odpúšťam ti, brat!’ zvolala som. ‚Z celého srdca!’* Dlhو sme sa držali za ruky, bývalý dozorca a bývala väzenkyňa. *Nikdy som tak intenzívne nezakúsila Božiu lásku, ako v tej chvíli.“* Druhého októbra 2006 Charles Carl Roberts vstúpil do amišskej školy v Pensylvánii a začal strieľať na žiačky; päť z nich zabil. Potom sám zahynul. V ten istý deň po strelbe starý otec jedného z dievčat, ktoré zomreli, povedal príbuzným: *„Nesmieme zmyšľáť zle o tomto človeku.“* Člen amišskej komunity navštívil rodinu strelca, aby ju utešoval a priniesol odpustenie. Desiatky ďalších sa zúčastnili na jeho pohrebe a dokonca ponúkli vdove finančnú podporu. Jeden člen komunity neskôr povedal: *„Nemyslím si, že niekto z prítomných nechce odpustiť a chcel by pomáhať len tým, čo utrpeli stratu... isto chce pomáhať aj rodine človeka, ktorý sa dopustil týchto činov.“* Trinásteho mája 1981, keď pápež Ján Pavol II. v otvorenom aute prechádzal pomedzi zástupy ľudí na Námestí svätého Petra, Mehmet Ali Agca na neho štyrikrát vystrelil. Zasiahli ho dve

guľky. Potreboval šesťhodinovú operáciu a tri litre krvi, kým mohli lekári s istotou povedať, že to prežije. Pápež v sanitke do nemocnice povedal zdravotníkom, že odpustil útočníkovi, nech to bol ktokoľvek. O štyri dni neskôr toto odpustenie zverejnil prostredníctvom svojho hovorca. A o dva roky neskôr urobil odvážny krok a stretol sa s Agcom vo väzenskej cele. „Rozprával som sa s ním ako s bratom, ktorému som odpustil a ktorý má moju úplnú dôveru,“ povedal novinárom, keď sa dvadsať minút rozprával s týmto mužom. Ján Pavol II. mal vplyv na to, že Agcovi talianska vláda odpustila zvyšok trestu a v roku 2000 ho deportovala do Turecka – počas Jubilejného roka, ktorý sa podobá tomuto Jubileu milosrdenstva. Naše osobné príbehy nemusia byť také dramatické, ale všetci si kladieme otázku: „Som ochotný odpustiť ľuďom, ktorí mi ublížili?“ Pápež František nás vyzýva, aby sme boli počas tohto Roka milosrdenstva milosrdní voči tým, čo nám ublížili. Pozrime sa teda na naše vzťahy. Využime milosť Pôstneho obdobia a skúsme byť milosrdní tak, ako je milosrdný náš nebeský Otec (Lk 6, 36). Svätý Pavol v liste veriacim v Efeze napísal: „*Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi! Napodobňujte Boha ako milované deti a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás a vydal seba samého Bohu za nás ako dar a obeť ľúbeznej vône*“ (Ef 4, 32 – 5, 2). Kiež sme otvorenejší voči tým, ktorí s nami nie vždy súhlasia. A kiež trochu viac odpúšťame tým, ktorí nám ublížili.

o. Rastislav (farár)

„Vítazstvo za mestom“

Človek svojím životným štýlom vyprodukuje množstvo odpadu, ktorý bežne vyhodí do kontajnera pred panelák a viac sa o jeho budúcnosť nestará. Odpad je však odvezený na skládku, kde ostáva dlhé roky. Tam hnije a zapácha. Takto sa človek zbavuje odpadu, ktorý by ináč iba zavadzal a bol nepotrebný. Raz som popri takomto smetisku išiel a poviem vám, nebol to vôbec pekný pohľad a ani príjemná vôňa. Položme si otázku: „Kto by chcel z nás žiť v takomto smrade a prostredí?“ Asi nikto. Možno by si niekto na takéto prostredie zvykol, ale určite by malo negatívny vplyv na jeho zdravie.

Podobne ako produkujeme materiálny odpad, svojimi skutkami produkujeme množstvo duchovného odpadu. Sú to hriechy, ktoré taktiež zapáchajú a znepríjemňujú život každému z nás. Ak sa pozrieme do svojich životov, určite uvidíme vplyv týchto hriechov na náš život. Zvykli sme si na ne až tak, že sa ich nesnažíme odstrániť zo svojich životov. Ich pach je už pre náš normálny a prirodzený.

Ježiš je ten, ktorý nás vidí v takomto stave a nechce aby sme v ňom žili. No má pre nás pripravený lepší život, ktorý nám ponúka. Možno si sa aj snažil zbaviť týchto hriechov a vyhodíť ich pred „panelák“, no po chvíli sa ocitnú zase pred dverami tvojho srdca a ty ich pomaly nevíšmavo púšťaš späť k sebe. Bojuješ s nimi, zase do nich padáš a nakoniec zúfaš. Nevládzeš žiť takýto stereotyp? Máš pocit, že moc

hriechu je silnejšia, ako tvoja vôľa vyhrať nad ním tvrdý boj? Možno aj voláš na Pána a máš pocit, že sa nič nedeje? Božie slovo však hovorí. „*Jeho oči bedlia nad cestami človeka, všetky jeho kroky pozoruje on. Dá on, by sa k nemu vzniesol výkrik biedneho, výkriky úbohých vždy počuje. Bedlí nad národom aj nad každým človekom.*“ Jób 34, 21.28.30. Boh vidí, aký si unavený znášať všetky pády na ceste za ním, všetky neprávosti, nepochopenie a bolesť. No nechce ťa v tom nechať samého. Pýtaš sa: „*Čo teda robíš? Kde ich zložiť? Kam ísť?*“

V období Veľkej noci nás chce Cirkev za ruku priviesť pod kríž nášho Spasiteľa, ktorý je zasadený na okraji mesta, kde sa dnes nachádzajú smetiská našich odpadkov. Tam hovorí posledné slová: „*Je dokonané.*“ Áno, je dokonané. Ježiš dokonal obeť za môj aj tvoj hriech v ktorom žiješ. Naplnil to, v čom spočíva celá podstata lásky. Dal sám seba. A ak postojíme pri kríži trochu dlhšie, vidíme, ako mu stotník prebodáva bok, z ktorého mu vychádza krv a voda. Cirkevní otcovia v tomto prúde krvi a vody videli symbol dvoch základných sviatostí – Eucharistiu a krst. Tie sú novým prúdom, ktorý tvorí Cirkev a obnovuje ľudí. Taktiež si spomínajú aj na stvorenie Evy z boku spiaceho Adama. V hebrejskom jazyku slovo Adam znamená človek. Dnes je nanovo otvorený bok nového Adama, z ktorého sa môže narodiť nový človek. Môžeš ním byť aj ty! Môžeš sa okúpať v jeho krvi a vode. Nanovo sa môžeš očisťovať vo sviatosti zmierenia a Eucharistii, a nemusíš žiť v duchovnom smrade svojich hriechov, ktoré ťa pomaly privádzajú k večnej smrti. Ježiš svojou smrťou na kríži porazil moc hriechu. A toto víťazstvo ti dnes nanovo ponúka. „*Uponížil sa, stal sa poslušný až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: Ježiš Kristus je Pán! Na slávu Boha Otca.*“ Flp 2, 8-11

Drahý Ježišu, kľáčiac pri tvojom kríži chcem vyznávať, že som slabý a nedokážem sa zbaviť svojich hriechov. No dnes ťa nanovo pozývam do môjho života ako toho, ktorý sa na mňa z kríža pozerá milostivým pohľadom svojich očí. Pozývam ťa ako Pána nad životom a smrťou, mojou smrťou. Vezmi do rúk môj život a pretváraj ho na svoje víťazstvo. Amen

o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ V stredu, 16.03.2016 privítame vo farnosti na rannej liturgii (7:40) relikvie bl. Jozafáty Hordaševskej- spoluzakladateľky Sestier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie.
- ❖ V piatok začína na Juskovej voli Kvetný víkend. Zaujímavosť sa môžu hlásiť v kancelárii. V piatok, 18.03.2015 vás pozývame do

našej katedrály v Prešove na svedectvo Patrika a Nancy. Program začína archijerejskou sv. liturgiou o 16:30.

- ❖ V nedeľu, 20.03.2016 je Kvetná nedeľa. Počas sv. liturgii s myrovaním bude požehnanie ratolestí. Tento rok si prineste do chrámu svoje ratolesti. Poobede od 15:00 hod. je veľkonočná spoveď a o 17:00 sv. liturgia. Prosíme vás, aby ste využili spoveď v tento deň.
- ❖ V strastnom týždni vás od pondelka až do stredy pozývame na Božské služby vopred posvätených darov o 18:00 hod. V stredu vás pozývame na poslednú krížovú cestu pred Paschou o 17:20 v našom chráme.
- ❖ Na veľký štvrtok, 24.03.2015 bude o 17:00 hod. Liturgia sv. Bazila Veľkého s večierňou a Strasti.
- ❖ Vo Veľký piatok je prikázaný sviatok a Sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičky. Tento deň je prísny pôst a *zdržanlivosť od mäsa, mlieka, vajíčok* a zbierka na Boží hrob. V tento deň bude o 15:00 liturgia sv. Jána Zlatoústeho s Veľkou večierňou a s uložením pláštenice do hrobu a na Bani o 17:00 hod.
- ❖ Na veľkú sobotu je celodenná adorácia pri Božom hrobe, na ktorú sa môžete zapísať v chráme. Využime možnosť bdiť pri Kristovi, ktorý chce prežiarť tmu aj našich hrobov.
- ❖ V nedeľu Paschy bude ráno utiereň vzkriesenia o 05:00 hod., požehnanie jedál a po nej csl. liturgia. Na Bani je utiereň vzkriesenia o 06:00 hod., požehnanie jedál a po nej hneď slovenská sv. liturgia. Vo farskom chráme je druhá sv. liturgia o 10:00 hod. V tento deň si posúvame čas o jednu hodinu dopredu. Poobede vás pozývame o 15:00 hod. na nádhernú paschálnu večiereň.

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnosťsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

